

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.26. Papa a Carolo Martello auxilium petit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

lium †, quem nos ordinavimus, si opus ^{Sæcul. VIII.}
 est, corrigendi. Ceterum volumus, ut ^{A. C. 739.}
 in Concilio, quod juxta ripam Danubii † ^{Vivilonem}
 celebraturus es, ipse adsis; quippe pro in-
 cepti laboris utilitate non licet tibi, Fra-
 ter! in uno loco morari, sed quia in il-
 lis Hesperiae partibus rari adhucdum sunt
 Christiani, confirmatis conversorum cor-
 dibus, ubicunque Deus viam Salutis a-
 peruerit, verbum Dei annuncia, & ubi
 locum inveneris, nostræ Auctoritatis vi-
 ces gerens Episcopos ordina. Non pi-
 geat, dilectissime Frater! itinera car-
 pere aspera & diversa, ut Christiana Fi-
 des longe lateque tuo conamine extenda-
 tur, & aliquando audias Dominum di-
 centem: Euge Serve Bone, intra in gau-
 dium? &c. Hæc Epistola quarto Cal. ^{Matth. 25.}
 Nov. piissimi Domini Imperatoris Leo-
 nis vigesimo tertio, Constantini Impe-
 ratoris filii ejus vigesimo, Indictione o-
 ctava, id est, vigesimo nono Octobris
 anno reparatæ Salutis septingentesimo
 trigesimo nono data. Unde etiam no-
 tandum, quod Papa adhucdum Leonem
 Imperatorem Principem suum agno-
 sceret.

§. XXVI.

*Papa a Carolo Martello auxilium
 petit.*

Sub idem tempus Italiæ pax turbata est ^{Paul. VI.}

G 4

Trasi-hist. c. 55.

Sæcul. VIII. Traſimundi Ducis Spoletani defectio-
 A. C. 74 . ne a Rege Luitprando Domino ſuo, quo
Anaſt. in rebellem perſequentem, is Romam ſe re-
Zach. cepit; atque Gregorio Papa & Stepha-
 no Civitatis Romanæ Duce profugum
 tradere recuſantibus, Luitprandus Ur-
 bem obſedit, & Civitates quatuor Sub-
 urbicarias cepit. Nihilominus Traſi-
 mundus Romanorum viribus auctus Spo-
 letum iterum in poteſtatem redegit.
 Ceterum cum Rex Luitprandus Giſul-
 fum, quod minore ætate eſſet, Ducatu
 Beneventano privaret, populus, qui Gi-
 ſulfi partes tuebatur, Spoletanis Roma-
 nisque contra Longobardorum Regem
 inito ſœdere junctus eſt.

Fredeg. cont.
 3. c. 110. &
 161. *Revin.*

Attamen Gregorius Papa, vir con-
 ſummatae prudentiæ, cum facile prævi-
 deret, horum populorum vires tanti Re-
 gis potentiæ impares eſſe, ad Carolum
 Martellum converſus, uno anno 741.
 duas Legationes ad eum adornavit.
 Multa dona ad Principem ferebant lega-
 ti, & inter alia pulveres de clavibus ſe-
 pulchri S. Petri abraſos, atque etiam de
 catenis ejusdem. Ceterum contra Lon-
 gobardos auxilium petebant, ea condi-
 tione, ut ſi id impetrarent, Papa ab Im-
 peratore, utpote qui Italiam ſervare non
 poſſet, deficeret, & Civitatis Romanæ
 Con-

Consulatum Carolo daret (*). Nunquam ante hunc diem ejusmodi Legatio Roma in Franciam advenerat. Porro duæ nobis supersunt Epistolæ a Gregorio III. Papa hac occasione scriptæ, quarum prima in hunc ferme sensum concinnata est. *Summo dolore cor nostrum obruitur, dum videmus, pauca quæ restabant, ad alendos pauperes & conservandum luminare, Luitprandi & Hildebrandi Longobardorum Regum vi fuisse ablata.* Scilicet cum Luitprandus in morbum incidisset, Longobardi putantes eum statim moriturum, Regem salutarunt Hildebrandum Nepotem ipsius, qui exinde cum eo regnavit. Tum in Epistola ulterius hæc leguntur: *Omnia S. Petri prædia destruxerunt, & pecus, quod aderat, abegerunt.*

Quamvis vero ad te confugerimus, inde tamen nullum solatium huc usque percipimus. Sed videmus, quod magis fidem adhibeas his Regibus falsa quam nobis vera afferentibus, hinc sollicitus sum, ne ideo peccati reatum incurras. Quippe

G 5   hostes

(*) Si quis Romanæ Ecclesiæ statum politicum in hoc Sæculo attente consideret, facile perspiciet, Pontifices ut non amplius Græcis Imperatoribus in totum subditi erant, ita necdum pleno jure Principis Sæcularis potestatem Majestatemque fuisse consecutos.

Nun-Sæcul. VIII.
A. C. 741.

ep. 5. Greg.
to. 6. Conc.
p. 1472.

Paul. VI.
hist. c. 55.

Sæcul. VIII.

A. C. 741.

hostes insultant nobis dicentes: Carolum in auxilium vocasti. Veniat ergo cum Francorum exercitu, & eripiat te de manibus nostris. Quantus doloris sensus cor nostrum lancinat, dum talia audire cogimur, & videmus potentissimos Ecclesiæ filios ne quidem se movere, ut Matrem suam spirituales, Sanctam Dei Ecclesiam, & populum Christianum defendant? Carissime fili mi! Principi Apostolorum sine dubio vires non desunt, quibus domum suam populumque tueatur, & ulciscatur injurias ab Adversariis sibi illatas, sed experiri vult filiorum suorum amorem & fidelitatem. Ne credas Regum Longobardorum vocibus, si tibi dicant, Duces Spoletanum & Beneventanum fontes esse. Mentiuntur. Nulla alia horum Ducum, quam luere coguntur, culpa est, nisi quod anno superiore in nos armis invehi recusaverint, quod Reges fœdifragi fecerunt; nam in ceteris obedientiam præstare non detrectabant. Ut clarissime veritas pateat, mitte huc exploratæ fidei viros, qui suis oculis videant persecutionem, quam patimur, contemptum Ecclesiæ, Bona direpta, & peregrinorum lacrymas. Perorat denique Papa obtestans Carolum per Dei Judicium terribile, ne amicitiam Regis Longobardorum Principis Apostolorum Gratia præponat. Et in fine subjungit:

Harum

Harum litterarum lator Richardus fidelis servus tuus praesens tibi narrabit, quae oculis vidit, & quae deferenda ipsi mandavimus. Verisimile est, quod Papa illud nudis verbis referri jusserit, de quo in Epistola nulla mentio; nempe se ab Imperatore defecturum & Carolo subditum fore.

Saecul. VIII.
A. C. 741.

Cum haec Epistola nihil effecisset, Gregorius Papa ad eundem Carolum alteram dedit, qua vehementissime instat, ut opem ferat. De Longobardis dicit: *Omnia luminaria ad honorem ipsius Principis Apostolorum, & quae a vestris parentibus vel a vobis oblata sunt, ipsi abstulerunt. S. Petri Ecclesia rebus omnibus spoliata manet.* Inde cognoscimus, Principes Francorum jam illo aeo Ecclesiae Romanae dona magna misisse. Item videmus, Papam non petiisse, ut Carolus Dominatum terrenum, Principatusve, sed tantum patrimonium & dominium utile ad alendos pauperes & luminaria conservanda Ecclesiae Romanae assereret.

§. XXVII.

Caroli Martelli Obitus.

Carolus Martellus ideo in Longobardos movere non potuerat, quod eorum auxilio ad repellendos Saracenos opus esset. Hi enim anno septingentesimo

Fredeg. contin. 3. c. 109.
chr. Fontanell. c. 9.